

РЕШЕНИЕ

№ 31607

гр. София, 27.09.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав, в
публично заседание на 28.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на
прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **192** по описа за **2025** година
докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.84, ал.3 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ) във връзка с чл.145 и
следващите от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Ю. А. М., с ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] , гражданин на С., срещу
Решение № 12578 от 03.12.2024г.на Председателя на Държавна агенция за бежанците при
Министерски съвет (ДАБ), с което на жалбоподателя е отказано предоставянето на статут на
бежанец и на хуманитарен статут.

В жалбата, подадена от назначеният на жалбоподателя (като на непридружен непълнолетен
чужденец, Решение на НБПП, лист 10 от делото) особен представител по реда на чл.25, ал.1 от
ЗУБ, адв. И., се излагат твърдения, че решението е незаконосъобразно, тъй като не били
обсъдени и анализирани всички факти и обстоятелства от значение за установяване на
обективната истина. Неправилно било заключението на административния орган, че лицето не
можело да изпитва основателен страх от преследване поради това, че подлежи на задължителна
военна служба, тъй като още не било навършило съответната възраст. Смисълът на бежанското
право бил в неговия превантивен характер и ответникът следвало да прецени наличието на
основателен страх от преследване занапред. Отказът от военна служба можел да бъде сред
основанията по чл.8, ал.5, т.5 случай, че същият се преследвал наказателно. Неправилен бил
също изводът на административния орган че в С. не бил налице вътрешен въоръжен конфликт,
съответно, че Ю. А. М. не бил застрашен като цивилно лице от тежки показатели. Бил
нарушен материалният закон, тъй като ответната страна не била разгледала въпроса за „ най-
добър интерес на детето по смисъла на § 1, т.5 от ДР на Закона за закрила на детето (ЗЗДет.). По

делото е постъпила молба от адв. И. (л.100), с която той уведомява съда, че поради навършване на пълнолетие на жалбоподателя, правомощията му като назначен особен представител са прекратени, както и че независимо от това той е уведомил лицето за номера на делото и датата и часа за разглеждането му. По делото е върната призовка за страната (л.101), от която е видно, че лицето самоволно е напуснало Б.Ц. В.. Жалбоподателят не се явява в съдебно заседание и не изпраща представител.

Ответникът - Председателят на ДАБ, чрез юрисконсулт Г., в съдебно заседание моли съда да отхвърли жалбата и да постанови решение, с което да остави в сила оспореното решение на председателя на ДАБ като правилно и законосъобразно. Лицето не отговаряло на изискванията на чл.8 и чл.9 от ЗУБ, жалбата била неоснователна и недоказана.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор К., изразява становище за основателност на жалбата. Ситуацията там била променлива, в отделни части на държавата се водили военни действия и се извършвали терористични актове, имало препоръка на ВКБООН да не се връщат бежанци в С..

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Административното производство е започнало с молба на чужденеца до ДАБ от 13.09.2024г. с искане на международна закрила (л.86).

На същата дата е съставен регистрационен лист (л.83-85).

Според данните, отразени в него, молителят е с имена Ю. (собствено) А. (фамилно) М. (бащино), гражданин на С., [дата на раждане] в [населено място], обл. Д. А. С., по етническа принадлежност – арабин, с религия – сунит, без образование, по професия – общ работник, неженен, владеещ арабски език, без документи за самоличност, за което лицето е попълнило и съответната декларация по чл.30, ал.1, т.3 от ЗУБ (л.70).

Срещу подпис лицето е било своевременно запознато с правата и задълженията на лица под 18 години, които са сами в Република България и са подали молба за закрила (л.80 и сл).

Съставена е Евродак дактилоскопна карта (л.69).

С молителя е проведено едно интервю – на 18.10.2024г. (л.54-57).

На него той е потвърдил данните, които е заявил при регистрацията си. Имал сирийски документи - имали семейна книжка и щял да помоли брат си да му ги изпрати. Напуснал С. преди 2 месеца нелегално за Турция. Там останал около 2 седмици. Решението да напусне страната било взето от семейството му. В селото останали баща му, майка му, двама братя и седем сестри. Искал да дойде в България, тъй като тук имало сигурност и била най-близката държава (семейството вече било върнато от Турция през 2015г.). Селото му било обстрелвано от ирански милиции и от алаутите. Селото и роднините му пострадали. И в момента там имало ирански милиции. През юли нахлули клетки на Ислямска държава и убили един човек, като го обвинили че сътрудничи на режима, което не било вярно. Молителят избягал за да не се сражава и за да не бъде мобилизиран. Новобранците директно ги изпращали на фронта да воюват с опозицията. През 2017г. станал свидетел на сражение между редовната армия и Ислямска държава. От Ислямска държава изваждали хората от джамиите и ги обезглавявали с твърдението, че не се молели достатъчно и били неверници. Негови близки били жертви на тормоз. Не членувал в политическа организация, не бил арестуван, осъждан, лично той и негови роднини нямали проблеми с властите или с неправителствена организация. След като напуснал С., семейството му получили призовка за него за военна служба. Смята, че ако се върне, ще бъде изпратен на фронта и ще загине. Страх го е да не бъде убит и да се сражава със своя народ.

След съответно запитване от ДАБ (л.60) до ДАНС, от ДАНС е получен отговор (л.52) в който се

казва, че ДАНС не възразява на лицето да бъде предоставена закрила, в случай, че то отговаря на условията по ЗУБ.

Към административната преписка са приложени три справки (л.32-49.), изготвени от Дирекция „Международна дейност“ при ДАБ относно обстановка в С., актуални към 02.07., 23.08. и 05.11.2024г.

При тези факти и обстоятелства административният орган е постановил оспореното решение (л.18-31).

В него е приел, че за Ю. А. М. не са налице предпоставките за предоставяне на статут на бежанец по чл.8, ал.1 от ЗУБ, тъй като чуждият гражданин не бил направил обосновани твърдения за осъществено спрямо него преследване и бил напуснал държавата си, за да търси по-добър стандарт на живот. Изразеното нежелание на кандидата да не бъде мобилизиран не е било достатъчно основания да се приемаме, че той е бил подложен на преследване.

В решението административният орган е приел също, че не са налице и предпоставките за предоставяне на хуманитарен статут по чл.9 от ЗУБ, тъй като срещу чуждия гражданин не били предприети действия на тежки посегателства, визирани в чл.9 от ЗУБ нито от официалните власти на С., нито от някоя конкретна групировка, която държавата не е в състояние да контролира. Не можело да се направи обоснован извод, че на територията на цялата страна е налице вътрешен или международен въоръжен конфликт, с такава висока степен на безогледно сивия че да са налице потвърдени основания за опасения спрямо молителя. Това важало и конкретно за област Д. А.. Обсъден е въпросът за най добър интерес на детето, включително и с оглед това, че семейството на лицето е останало в С..

Пред съда са две представени нови справки (л.111-113 и 114-115) за в С., актуални към 08.04. и 14.03.2025г. Първата се отнася до общата ситуация в страната. В нея е отразено падането на режима на Б. А. в началото на декември 2024г. Съобщава се още, че опозиционните сили свалят оръжие и се интегрират с правителствените сили. Постигната била договорка за възможност за завръщане на разселени лица в техните градове и села. На 02.03.2025г. бил сформиран комитет за изготвяне на конституционна харта за преход към демокрация. Конференция за национален диалог, проведена в края на февруари в Д., очертавала пътя на новата С.. В заявление от 09.03.2025г. лидерът на страната обещал да се търси отговорност на всеки, замесен в нараняването на цивилни лица. Въпреки това се съобщава за убити 830 алауите от крайбрежните райони. Цитират сблъсъци в градовете Л., Д., Б.. В бюлетин на ВКБООН се сочело, че към 27.03.2025г. около 371 000 сирийци се завърнали в страната си от съседните държави, 926 000 вътрешно разселени лица възнамерявали да се завърнат в районите си на произход. ВКБООН поддържал ежедневно присъствие на гранично-пропускателните пунктове и продължавал да улеснява нуждаещите се лица до крайните им дестинации на връщане. По програма „Пари за подслон“ и различни проекти за препитание ВКБООН раздавала пакети от помощи, включително и на близо 8000 лица конкретно в провинция Д. А.. Втората справка се отнася конкретно за отношението към (евентуалното прилагане на наказания) лицата, неявили се за отбиване на редовна военна служба и за възможността за освобождаване от такава. Според справката е обявена амнистия както за военни участвали на страната на бившия президент (включително наборници). Справката не съдържа информация за налагане на наказания поради отказ от явяване за военна служба.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Решението на ДАБ е връчено на лично на жалбоподателя на 19.12.2024г., жалбата е до съда на 23.12.2024г., тоест в 14-дневния срок по чл.149, ал.1 от АПК, от активно легитимирано лице, имащо право и интерес от оспорване на административния акт.

Поради това жалбата е процесуално допустима и съдът следва да я разгледа по същество. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

В хода на административното производство и при постановяване на обжалваното решение не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Оспореното решение е постановено от компетентен административен орган – председателя на ДАБ, съгласно чл.48, ал.1, т.1 от ЗУБ.

Решението е издадена в писмена форма и със съответните реквизити, при спазване на административнопроизводствените правила.

Регистрационният лист е съставен в присъствието на преводач на разбираем от чужденеца език (арабски). Също с преводач от арабски, чужденецът е информиран писмено за правата и задълженията си като непридружено лице под 18 години, подало молба за международна закрила в Република България. На лицето е бил назначен особен представител по реда на чл.25, ал.1 от ЗУБ, адв. И., като същият е присъствал и при провеждане на интервюто. При провеждането на интервюто, търсещото закрила лице е имало възможност да изложи бежанската си история и да ангажира доказателства в подкрепа на твърденията си. Интервюто е проведено също с преводач от арабски. След приключването му, текстът е бил прочетен, като чужденецът е заявил, че е разбрал добре смисъла на написаното и че няма възражения по него.

В хода на административното производство е попълнен Формуляр за бърза оценка на най-добрия интерес за закрила на детето (л.63 и сл.).

Съдът намира, че в оспореното решение е издадено и в съответствие с материалния закон и с целта на закона.

Съгласно чл.8, ал.1 от ЗУБ статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който основателно се страхува от преследване поради своята раса, религии, националност, принадлежност към определена социална група или поради политическо мнение или убеждение, намира се извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея.

Съдът намира, с оглед представената бежанска история, за правилен крайния извод в решението на административния орган, че не са налице материалноправни основания по смисъла на чл.8, ал.1 от ЗУБ за предоставяне на статут на бежанец.

На проведеното с него интервю Ю. А. М. е заявил, че не е бил арестуван и осъждан, не е имал проблеми заради етническата и религиозната си принадлежност, не е членувал в партия. И сега в селото му живеят родителите му и общо девет братя и сестри и лицето не споменава спрямо никого от тях да има някакви актове на преследване. Изложените твърдения за обстрелване на селото, сражения (от 2017г.), нахлуване на клетки на Ислямска държава и извършвани от тях убийства и обезглавявания на хора категорично противоречат на данните от актуалните справки за страната и са над седем години назад във времето, при динамика на обстановката в страната. Същото важи и за опасенията на лицето, че ще бъде изпратен на фронта и там ще загине, доколкото от справките е видно, че към момента в страната няма фронтове, особено с участието на редовна наборна армия. Казаното се отнася и за страха на лицето, че ще бъде изпратен да се бие срещу собствения си народ – няма данни след падането на режима на Б. А. новата власт да изпраща войски срещу било бившите опозиционни сили, било малцинства или други групи от населението. Поради казаното, самата служба в редовната армия на страната не следва да поражда основателен страх и не може да се квалифицира като преследване по смисъла на чл.8, ал.1 от ЗУБ. Обстоятелствата, че лицето е влязло нелегално в България, че е заявило, че ще представи документ за самоличност („семейна книжка“), а след това не го е сторило, че самоволно е напуснало бежанския център и че не се явява пред съда, също подставят под

съмнение мотивите за търсената закрила и достоверността на бежанската история.

Съдът намира, че оспореното решение е издадено в съответствие с материалния закон и в частта си, с която административният орган е отказал на предоставяне на чужденеца хуманитарен статут.

Съгласно чл.9, ал.1 от ЗУБ, хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като: 1. смъртно наказание или екзекуция; 2. изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание; 3. тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт.

Ю. А. М. не твърди да е напуснал страната си поради някоя от изброените по-горе причини. Не твърди такава реална опасност да е налице и в случай, че се върне в С.. Такъв извод не може да бъде направен и от актуалната справка за странат. Напротив, от нея става ясно, че след падането на режима на Б. А. през декември 2024г., от началото на 2025г. до датата на справката в С. не е налице вътрешен или международен въоръжен конфликт, особено пък от такава степен, че същият да може да се характеризира с безогледно насилие. Казаното важи в пълна степен и за областта (Д. А.), в която се намира селото на жалбоподателя. В справката се споменават проблеми с други области, градове и малцинства (крайбрежието, алауити, Л., Д., Б.), но не и относно града, областта и етноса на лицето. Положението в С. трайно се подобрява. Именно затова в С. се завръщат огромен брой бежанци, както и още по-голям брой вътрешно разселени лица се връщат по родните места. Членовете на семейството на жалбоподателя продължава да живее в същото село и той не споменава спрямо някой от тях да има някакви посегателства. Видно от справката, ВКБООН предоставя логистична и хуманитарна помощ, включително конкретно в провинция Д. А..

Не са налице и други основания за предоставяне на лицето на бежански или хуманитарен статут, доколкото по делото не се установи, нито жалбоподателят излага твърдения в тази насока, бежанска или хуманитарна закрила да е била предоставена на друг член от семейството му, поради което не са налице основанията за закрила и по чл.8, ал.9, съответно по чл.9, ал.6 от ЗУБ. Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, I отделение, 6 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Ю. А. М., с ЛНЧ [ЕГН], [дата на раждане] , гражданин на С., срещу Решение № 12578 от 03.12.2024г. на Председателя на Държавна агенция за бежанците при Министерски съвет, с което на жалбоподателя е отказано предоставянето на статут на бежанец и на хуманитарен статут.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването.

Съдия:

